

पुरोहि

पुरोगतिः, पुं, (पुरोऽग्रे गतिर्गमनमस्य ।) कुकुरः ।
 इति धरणिः ॥ अग्रगे, त्रि ॥
 पुरोगमः, त्रि, (पुरोऽग्रे गच्छतीति । गम+
 अच् ।) अग्रगामी । इत्यमरः । २ । ८ । ७२ ॥
 (यथा, महाभारते । ६ । १६ । १० ।
 “यं दृष्ट्वा पार्थिवाः सर्वे दुर्योधनपुरोगमाः ।
 निवर्त्तन्त्यस्मि संचस्ताः सिंहं खुद्रन्तगा यथा ॥”
 कुकुरे, पुं । इति हेमचन्द्रटीका ॥)
 पुरोगामी, [नृ] त्रि, (पुरोऽग्रे गच्छतीति । गम+
 णिनिः ।) अग्रगामी । तत्पथ्यायः । पुरोगः २
 अग्रसरः ३ प्रभुः ४ अग्रतःसरः ५ पुरःसरः ६
 पुरोगमः ७ । इत्यमरः । २ । ८ । ७२ ॥ नासौरः ८
 प्रग्रसरः ९ । इति शब्दरत्नावली ॥
 पुरोटिः, पुं, (पुरोऽटतीति । अट+इत् ।) पत्र-
 भाङ्कारः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥ रायभाटि इति
 भाषा ॥ (पुरसंस्कारः । इति हारावली । १६४॥)
 पुरोडाः, [णृ] पुं, (पुर आदौ दास्यते दीयते
 इति । पुरस्+दाश्च दाने+क्विप् । निपात-
 नात् दस्य डः ।) हविः । इति सुगवोद्य-
 याकरणम् ॥
 पुरोडाशः, पुं, (पुरोऽग्रे दास्यते दीयते इति ।
 दाश+कर्म्मणि घञ् । निपातनात् दस्य डः ।)
 हविर्भेदः । स तु यवचूर्णनिर्मितरोटिका-
 विशेषः । (यथा, मनुः । ६ । ११ ।
 “वासन्तशरद्देर्मैथुन्यमग्नेः स्वयमाहुतेः ।
 पुरोडाशांश्चैव विधिवन्निर्घेपे तु पृथक् ॥”)
 पिष्टकचमसौ । हुतशेषः । इति मेदिनी । श्रे, ३८ ॥
 सोमरसः । इति हेमचन्द्रः ॥
 पुरोडाशं, त्रि, (पुरोडाशाय हितमिति । पुरो-
 डाश+यत् ।) पुरोडाशीयम् । हविर्योग्यम् ।
 पुरोडाशाय हितम् । यथा, भट्टिः । ५ । १२ ।
 “आमिनीयं दधि चीरं पुरोडाशं तथौघधम् ।
 हविर्ह्यङ्गवीनश्च नाप्युपगन्ति राक्षसाः ॥”
 पुरोद्गवा, स्त्री, (पुरे उद्गवो यस्याः ।) महा-
 मेदा । इति रत्नमाला ॥
 पुरोधाः, [स्] पुं, (पुरोऽग्रे दधाति मज्जल-
 मिति । पुरस्+धा+“पुरसि च ।” उणा० ४ ।
 २३० । इति आसिः । स च ङित् ।) पुरोहितः ।
 इत्यमरः । २ । ८ । ५ ॥ (यथा, रघुः । ३ । १८ ।
 “स जातकर्म्मण्यखिले तपस्विना
 तपोवनादेव पुरोधसा कृते ॥”)
 पुरोभागी, [नृ] त्रि, (पुरः पूर्वमेव भजते इति ।
 पुरस्+भज+णिनिः ।) दोषमात्रदर्शी । इत्य-
 मरः । ३ । १ । ४६ ॥ (यथा, राजतर-
 ङ्गिण्याम् । ६ । ८३ ।
 “क्षुपितोऽपि स यत्नेनां न्यवधीद्भागमोहितः ।
 तेनैवागात् पुरोभागिवितर्कात्तङ्कपात्रताम् ॥”)
 अग्रांशी च ॥
 पुरोहितः, पुं, पुरो दृष्टादृष्टफलसु कर्मसु धीयते
 आरोप्यते यः । (यथा, पुर आदाविव हितं
 मज्जलं यस्मात् ।) शान्त्वादिकर्त्ता । तत्पथ्यायः ।
 पुरोधाः २ । इत्यमरः । २ । ८ । ५ ॥ धर्मकर्म्मदि-

कारकः ३ । इति शब्दरत्नावली ॥ तस्य लक्षणं
 यथा, चाणक्ये ।
 “वेदवेदाङ्गतत्त्वज्ञो जपहोमपरायणः ।
 आग्नीर्विद्वान्चोयुक्त एव राजपुरोहितः ॥”
 तस्य वर्त्तनीयलक्षणं यथा,—
 “काणं अङ्गमपुत्रं वानभिज्जमजितेन्द्रियम् ।
 न ह्रस्वं आधितं वापि वृषः कुर्व्यात् पुरोहितम् ॥”
 इति कालिकापुराणम् ॥ * ॥
 पुरोहिते वर्त्तनीयानि यथा,—
 “पुरोहितो हितो वेदस्तुतिज्ञः सत्यवाक् शुचिः ।
 ब्रह्मण्यो विमलाचारः प्रतिकर्त्तापदाढ्युः ॥”
 इति कविकल्पलता ॥
 (यथा च ।
 “दोषागन्तुजन्तुभ्यो रसमन्त्रविशारदौ ।
 रक्षेतां वृषतिं निबं यन्मादैवपुरोहितौ ॥
 ब्रह्मा वेदाङ्गमष्टाङ्गमायुर्वेदमभाषत ।
 पुरोहितमते तस्माद्वर्त्तत भिषगात्मवान् ॥”
 इति सुश्रुते सूत्रस्थाने चतुस्त्रिंशोऽध्याये ॥)
 पुर्व, पूर्वो । पूर्णोत्करणे । इति कविकल्पलताः ॥
 (भा०-पर०-अक०-सेट् ।) पञ्चमखरी । पुः
 पुरौ पुरः । पुर्वेति प्रयसा कुम्भं चेटौ । इति
 दुर्गादासः ॥
 पुल, क उच्छ्रितौ । इति कविकल्पलताः ॥ (पुरा०-
 पर०-अक०-सेट् ।) उच्छ्रितिरुचीभावः । क,
 पोलयति पर्वतः । इति दुर्गादासः ॥
 पुल, ज महत्त्वे । इति कविकल्पलताः ॥ (भा०-
 पर०-अक०-सेट् ।) ज, पोलः पुलः । पोलति ।
 इति दुर्गादासः ॥
 पुल, श महत्त्वे । इति कविकल्पलताः ॥ (तुदा०-
 पर०-अक०-सेट् ।) श, पुलति पुलिनं शरदि
 महत् स्यादित्यर्थः । पोलिता । इति दुर्गादासः ॥
 पुलः, पुं, (पोलति उच्छ्रितो भवतीति । पुल+
 कः ।) पुलकः । विपुले, त्रि । इति मेदिनी । ले,
 २३ ॥
 पुलकं, स्त्री, (पुलतीति । पुल+कः । ततः संज्ञायां
 कन् ।) कङ्कुरम् । तच्च पर्वतीयवृत्तिका-
 विशेषः । इति राजनिर्घण्टः ॥
 पुलकः, पुं, (पुल+कार्ये कन् ।) रोमाक्षः ।
 तत्पथ्यायः । रोमोद्भिदः २ त्वक्पुष्पम् ३ त्वग-
 कुरः ४ । इति त्रिकाण्डशेषः ॥ (यथा, आर्या-
 सप्तशत्याम् । ३७६ ।
 “प्रमलवृक्षतकेशवचोभरविपुलपुलकङ्कच-
 कलसा ।
 गोवर्द्धनगिरिशुरुतां सुगवधूर्निभृतसुप-
 हसति ॥”)
 शरीरान्तर्बहिर्भवकोटः । इति हेमचन्द्रः ॥
 (तुच्छधान्यम् । यथा, पञ्चतन्त्रे । ३ । ६६ ।
 “पुलका इव धान्येषु पूतिका इव पक्षिषु ।
 मशका इव मर्त्तपु येदां धर्म्मो न कारणम् ॥”)
 प्रक्षारविशेषः । तस्य प्रदीक्षा यथा,—
 “पुण्येषु पर्वतवरेषु च निम्नगासु
 स्थानान्तरेषु च तथोत्तरदेशगत्वात् ।

संस्थापिताश्च नखरा भुजगैः प्रकाशं
 संपूज्य दानवपतिं प्रथिते प्रदेशे ॥
 दाशार्णवागदवमेकलकालगादौ
 गुञ्जाञ्जनचौद्रन्ध्यालवर्णाः ।
 गन्धर्व्वद्विकदलीसदृशावभासा
 एते प्रशस्ताः पुलकाः प्रसृताः ॥
 शङ्खान्धङ्गाकैविचित्रभङ्गा
 शूद्रेरुपेताः परमाः पवित्राः ।
 मङ्गल्ययुक्ता बहुभक्तिचिन्ता
 वृद्धिप्रदास्ते पुलका भवन्ति ॥
 काकश्वरासभश्चालवृकोयस्त्र्यै-
 गुप्तेः समांसरुधिरार्द्रमुखैरुपेताः ॥
 न्यलुप्रदास्तु विदुषा परिवर्त्तनीया
 म्मह्यं पलस्य कथितश्च शतानि पञ्च ॥”
 इति मारुदे ७७ अध्यायः ॥

मणिदोषविशेषः । हरितालम् । गजान्नपिण्डम् ।
 गन्धर्व्वविशेषः । इति मेदिनी । के, १२१ ॥
 असुराजो । गल्कः । इति हेमचन्द्रः ॥
 पुलको, [नृ] पुं, (पुलकोऽख्यस्येति । पुलक+
 इनिः ।) धाराकदम्बः । इति राजनिर्घण्टः ॥
 पुलस्तिः, पुं, (पुल महत्त्वे +क्विप् । पुलं महत्त्वं
 असते गच्छतीति । अस्+तिः । इत्यञ्जलदत्तः ।
 ४ । १७६ ।) पुलस्त्वसुनिः । इत्युणादिकोषः ॥
 पुलस्त्वः, पुं, सप्तर्षीणां मध्ये ऋषिविशेषः । इति
 शब्दरत्नावली ॥ स ब्रह्मणः कर्णार्थां जातः ।
 तस्य भार्या हविर्भूः कर्दमकन्या । तस्य पुत्रः
 अगस्त्यः विश्रवाश्च । इति श्रीभागवतम् ॥
 यथा, हरिवंशे । ७ । ८ ।
 “मरीचिरचिर्भगवानङ्गिराः पुलहः क्रतुः ।
 पुलस्त्यश्च वशिष्ठश्च सप्तैते ब्रह्मणः सुताः ॥”
 पुलहः, पुं, सप्तर्षीणां मध्ये ऋषिविशेषः । इति
 शब्दरत्नावली ॥ स च ब्रह्मणो नाभितो जातः
 तस्य भार्या कर्दममुनिकन्या गतिः । तस्य
 पुत्राः कर्मश्रेष्ठः यवोयान् सच्चिणुश्च । इति
 श्रीभागवतम् ॥
 पुलाकः, पुं, (पोलति उच्छ्रितो भवतीति । पुल+
 “वलाकादयश्च ।” इति आकप्रत्ययेन निपा-
 तनात् साधुः ।) तुच्छधान्यम् । आगङ्गा इति
 ख्यातम् ॥ (यथा, मनुः । १० । १२५ ।
 “पुलाकाश्चैव धान्यान्वा जीर्णांश्चैव परिच्छेदाः ॥”)
 सन्दिपः । अल्पत्वम् । भक्तसिक्थकम् । भक्त-
 गुलिका । इत्यमरभरतौ ॥ क्षिप्रम् । यथा पुलाक-
 कारी । इति खामी ॥
 पुलाको, [नृ] पुं, (पुलाकः क्षिप्रता दृष्टौ विषये
 अस्त्वस्येति । पुलाक+इनिः ।) दृष्टः । इति
 हेमचन्द्रः । ४ । १८० ॥
 पुलायितं, स्त्री, (पुल+क्यच्+क्तः ।) अश्वगतिः ।
 तत्पथ्यायः । विक्रान्तिः २ । इति त्रिकाण्डशेषः ॥
 पुलिनं, स्त्री, (पोलतीति । पुल महत्त्वे +“तलि-
 पुलिभ्याश्च ।” उणा० २ । ५३ । इति इवन् । स
 च कित् ।) तोयोत्थिततटम् । इत्यमरः । १ ।
 १० । ६ ॥ चर इति चडा इति च भाषा ॥